

Moj najdraži papa

Ljiljana Matković-Vlašić

Kad mi je prijateljica mobitelom javila vijest da je Papa »dao ostavku« (upravo se tako izrazila), pomislila sam da je to možda neka internetska šala, pa sam s nestrpljenjem čekala prve vijesti na radiju. Radio je to potvrdio. Dalje su uslijedili brojni komentari i reakcije. Slažem se s onima koji u tom činu vide hrabrost i veliki stupanj osobne odgovornosti. U današnjem svijetu u kojem prevladavaju plaćenici koji govore i rade po narudžbi, a ne po vlastitoj savjesti, Papa je pokazao da mu nije stalo do crkvene moći nego do prave istine i do crkvene dobrobiti. Zašto bi se jedan vrhunski teolog koji je obilježio i Drugi vatikanski koncil mogao i morao u svojoj 86. godini uspješno suprotstaviti suvremenom trendu rušenja svih vrijednosti? Unatoč Papinim učestalim pozivima na mir, u svijetu se nemilice vode imperijalistički ratovi koji se uzimaju kao nešto najnormalnije, jer je danas pravo jačega važnije od ljudskih prava na život. Pa zar se nismo uvjerili da moćnici ovoga svijeta ni u čemu ne slušaju Papina upozorenja? U Europi, primjerice, dobro plaćeni političari uvode zakone koji se protive ljudskom razumu i kršćanskom moralu. Vatikanska kurija, toliko spominjana u svezi Papina povlačenja iz službe, samo je odraz atmosfere koja je zahvatila svijet.

Meni je Benedikt XVI. bio najdraži papa. Na njegovu se licu vidjela velika osjetljivost, dobrota i nenametljivost. Osmijeh koji je upućivao ljudima nikada neće zaboraviti, jer je, osim dobrote, odražavao i duboku empatiju. Benedikt XVI. nije pripadao ovome svijetu bezdušnog takmičenja i nadmetanja. Svi veliki ljudi svjesni su svojih granica, ne prave se važnima i ne drže nepogrešivima. Uvijek su spremni ustupiti svoje mjesto onima koje drže boljima od sebe, jer im je stalo do općega dobra, a ne do vlastite slave. Izdržati ne znači uvijek činiti ono najbolje. U svijetu u kojem se sudbonosne odluke donose nepomišljeno i brzo, Papa je svoju odluku donio nakon dugotrajna promišljanja, prosuđivanja i molitve.

Kad bi barem većina današnjih vodećih ljudi kod nas i u svijetu slijedila njegov primjer! Svijet bi drugačije izgledao. A moramo gledati čudne osobe kako se grčevito drže svojih položaja bez imalo srama i osjećaja odgovornosti. Za vlast su spremni žrtvovati i vlastite narode.

Ponavljam: bio mi je najdraži papa. U svojoj radnoj sobi imam na zidu golemi plakat koji ga prikazuje s gestom blagoslovljanja i taj će mi plakat trajno ostati na istome mjestu.